

PRAWO WODNE

Praktyczny przewodnik

Bartosz Rakoczy

PRAWO WODNE

Praktyczny przewodnik

Bartosz Rakoczy

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 30 maja 2018 r.

Recenzent

Dr hab. Piotr Rączka

Wydawca

Grzegorz Jarecki

Redaktor prowadzący

Joanna Tchorek

Opracowanie redakcyjne

Michał Dymiński

Łamanie

Wolters Kluwer Polska

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2018

ISBN: 978-83-8124-701-6

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	11
Rozdział 1	
Wprowadzenie do ustawy z 20.07.2017 r. – Prawo wodne ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień praktycznych	17
1.1. Miejsce Prawa wodnego w systemie prawnym	17
1.2. Aksjologia Prawa wodnego z 2017 r.	28
1.3. Zasady Prawa wodnego z 2017 r.	33
1.4. Zakres podmiotowy i przedmiotowy Prawa wodnego z 2017 r.	42
1.5. Klasyfikacja wody według Prawa wodnego z 2017 r.	52
Rozdział 2	
Korzystanie z wód	55
2.1. Zagadnienia wstępne	55
2.1.1. Pojęcie korzystania z wód	56
2.1.2. Powszechne korzystanie z wód	60
2.1.3. Zwyczajne korzystanie z wód	65
2.1.4. Szczególne korzystanie z wód	66
2.1.5. Usługi wodne	68
2.1.6. Opłaty za usługi wodne	69
2.2. Wody wykorzystywane do kąpieli	81

Rozdział 3

Ochrona wód i zarządzanie wodami	89
3.1. Ochrona wód	89
3.1.1. Zasady ochrony wód.....	95
3.1.2. Oczyszczanie ścieków komunalnych	101
3.1.3. Ochrona wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych	104
3.1.4. Substancje zanieczyszczające	109
3.1.5. Ochrona ujęć wody oraz zbiorników wód śródlądowych.....	111
3.1.6. Ochrona środowiska wód morskich	119
3.2. Zarządzanie wodami	132
3.2.1. Planowanie.....	132
3.2.2. System informacyjny gospodarowania wodami	146
3.2.3. Kontrola gospodarowania wodami.....	152
3.2.4. Monitoring wód	163

Rozdział 4

Budownictwo wodne i melioracje wodne	167
4.1. Budownictwo wodne	167
4.2. Melioracje wodne	173

Rozdział 5

Podmiotowe aspekty Prawa wodnego z 2017 r.	179
5.1. Zagadnienia wprowadzające	179
5.2. Organy administracji publicznej	181
5.3. Służby państwowe.....	188
5.4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.....	194
5.5. Spółki wodne i związki wałowe	204

Rozdział 6

Zgoda wodnoprawna.....	211
6.1. Pozwolenie wodnoprawne i zgłoszenie wodnoprawne	214
6.2. Oceny wodnoprawne.....	241

Rozdział 7	
Odpowiedzialność prawna w Prawie wodnym z 2017 r.	245
7.1. Zagadnienia wprowadzające	245
7.2. Odpowiedzialność cywilna	247
7.3. Odpowiedzialność karna	255
Zakończenie	265
Literatura	267

WYKAZ SKRÓTÓW

- konwencja helsińska – Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego sporządzona w Helsinkach 9.04.1992 r. (Dz.U. z 2000 r. poz. 346)
- k.p.a. – ustawa z 14.04.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.)
- p.o.ś. – ustawa z 27.04.2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.)
- pr. bud. – ustawa z 7.07.1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2017 r. poz. 1332 ze zm.)
- pr. geol. – ustawa z 9.06.2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.)
- pr. wod., Prawo wodne z 2017 r. – ustawa z 20.07.2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. poz. 1566 ze zm.)
- Prawo wodne z 2001 r. – ustawa z 18.07.2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1121 ze zm.)
- u.l. – ustawa z 28.09.1991 r. o lasach (Dz.U. z 2017 r. poz. 788 ze zm.)
- ustawa zaopatrzeniowa – ustawa z 7.06.2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2018 r. poz. 1152 ze zm.)

WSTĘP

Chyba żadna ustawa – Prawo wodne nie rodziła się w systemie prawa polskiego w takich bólach, jak obecnie obowiązująca ustawa z 20.07.2017 r. Akt prawny był już zapowiadany znacznie wcześniej, a podjęcie prac legislacyjnych było inspirowane przede wszystkim koniecznością pełnego implementowania europejskiego Prawa wodnego, w tym przede wszystkim tzw. ramowej dyrektywy wodnej. Efektem długotrwałych prac legislacyjnych jest obecnie obowiązująca ustawa, która już na etapie prac oraz konsultacji społecznych budziła liczne kontrowersje, zastrzeżenia, wątpliwości, uwagi itp. Bez wątplenia zakres stosunków społecznych, które ta ustawa reguluje, jest tak skomplikowany, że bardzo trudno jest nie tylko je uregulować, ale nawet i zidentyfikować, zachowując generalny i abstrakcyjny sposób formułowania norm prawnych. Ustawodawca napotkał też problemy z językiem prawnym, który nie jest adekwatny do opisanego zjawiska zachodzących w środowisku, a przede wszystkim w środowisku wodnym. Dodatkowo był on zobowiązany rozstrzygnąć różnego rodzaju konflikty między poszczególnymi interesami partykularnymi, wynikającymi z używania wód i oddziaływania na nie, a nawet z samym istnieniem tych wód.

Efektom jest ustawa, która stanowi kompilację dotychczas obowiązującej ustawy z 18.07.2001 r. – Prawo wodne z nowatorskimi rozwiązaniami przyjętymi w nowej ustawie. Chaos, jaki zapanował w związku z wejściem w życie nowego aktu prawnego, a także szereg wątpliwości, skłaniają do podjęcia badań nad nowym aktem prawnym. Bez wątplenia podjęcie takich badań jest w pełni uzasadnione i wręcz konieczne. Tylko bowiem orzecznictwo, praktyka i doktryna są w stanie kompetentnie ocenić przyjęte rozwiązania.

Szczegółowe badania Prawa wodnego, zdeterminowane również potrzebą praktycznego stosowania norm prawnych, muszą poprzedzać opracowania nieco mniej ambitne, które jednak wypełniają poważną lukę wynikającą z wejścia w życie nowego aktu prawnego. Celem tych opracowań nie może być aspirowanie do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości, natomiast mogą być one pomocne w materii poradnikowej, służąc rozwiązywaniu bieżących, praktycznych problemów oraz w zakresie pewnych systematyzacji materii Prawa wodnego. Mogą one jednak i powinny stanowić punkt wyjścia dla dalszych *stricte* monograficznych i wyczerpujących dywagacji. Ilość materii normatywnej, którą zawiera Prawo wodne, a przede wszystkim bardzo szerokie spectrum zagadnień, które ten akt prawny obejmuje, nie sprzyjają ujęciom syntetycznym. Niekiedy można odnieść wrażenie, że poza hasłem „Prawo wodne” i jakimś związkiem z wodą akt ten reguluje całkowicie niepołączalne elementy. Kierunek przyszłych badań nad Prawem wodnym powinien przede wszystkim zmierzać ku przeanalizowaniu poszczególnych instytucji, a dopiero w tej perspektywie możliwe będzie formułowanie jakichś wniosków natury bardziej generalnej. Z tego też powodu opracowanie to w żadnym zakresie nie aspiruje do miana monografii, która by przeanalizowała wszystkie jurystyczne problemy Prawa wodnego. Co więcej, formułowanie wniosków natury ogólnej byłoby *de lege lata* zadaniem zdecydowanie przedwczesnym. Realnym kierunkiem naukowym jest dzisiaj wprowadzanie pewnej systematyki oraz uporządkowania tego, co Prawo wodne reguluje, z jednoczesnym przyjęciem kierunku praktycznego stosowania jej przepisów. Celem tego opracowania jest zatem wprowadzenie pewnego usystematyzowania materii Prawa wodnego z uwzględnieniem praktycznego stosowania jego przepisów. Oczywiście rzeczą jest, że podstawy systematyzacji Prawa wodnego zawiera sama ustawa. Ustawa określa bowiem, co mieści się w poszczególnych działach czy też rozdziałach. Z punktu widzenia wykładni funkcjonalnej oraz systemowej są to bez wątpienia bardzo ważne elementy. Nie oznacza to jednak, że ustawodawca konsekwentnie i właściwie dzieli materię.

Jako przykład można wskazać chociażby dział II, zatytułowany „Korzystanie z wód”, oraz rozdział I tego działu, zatytułowany „Korzystanie z wód i usługi wodne”. W kontekście takiej systematyki ustawy rodzi się pytanie, czy usługi wodne są rodzajem korzystania z wód. Dodat-

kowo można rozważyć, czy miejsca kąpielowe i kąpieliska w istocie mają jakiś związek z korzystaniem z wód w takim ujęciu, jak definiuje to prawodawca. Tego typu przykładów można podać jeszcze kilka, co uzasadnia, że w pierwszej kolejności należy dokonać pewnego uporządkowania materii Prawa wodnego, zdeterminowanego i wyznaczonego systematyką wewnętrzną ustawy. Dalsze porządkowanie materii Prawa wodnego wymaga wyłuskania z norm prawnych tych, które mają kluczowe i węzłowe znaczenie dla samej ustawy. Waga poszczególnych norm prawnych nie jest bowiem jednolita. Można zauważyć, że bardzo istotne lub istotne dla materii Prawa wodnego regulacje giną w gąszczu przepisów technicznych odsyłających, stanowiących upoważnienia do wydawania rozporządzeń itd. Inicjowanie dalszych badań naukowych nad Prawem wodnym najpierw w kierunku analizy szczegółowych rozwiązań, a później podjęcia prób syntezy, wymaga wskazania tych przepisów, które zawierają materię instytucji Prawa wodnego. Zasadnicza treść tego opracowania wyznaczona jest zatem treścią samych przepisów. Poszczególne instytucje uporządkowane są i przeanalizowane przez pryzmat przepisów wykorzystywanych i przywoływanych w tekście, ułożonym w sposób pozwalający rozproszoną instytucję Prawa wodnego ujmować całościowo. Tam, gdzie uznałem, że jest to uzasadnione, część zdeterminowana treścią przepisów została uzupełniona moimi ocenami. Zdecydowałem się jednak na formułowanie ocen tylko w tym zakresie, w którym już *prima facie* można takie oceny sformułować.

Dotyczy to przede wszystkim zagadnień ogólnych, ujętych w rozdziale 1. Odgrywa on bowiem rolę wprowadzenia do problematyki Prawa wodnego, pokazując miejsce ustawy w systemie prawnym, jej charakterystyczne cechy i rozwiązania, aksjologie itp. Często wręcz uzasadnione było przytoczenie wyliczenia wynikającego z przepisu, tak aby podmioty stosujące prawo mogły prześledzić szczegółowo zakres danej instytucji Prawa wodnego. Kolejność dalszych rozdziałów wyznacza w dużym stopniu sama ustawa.

Rozdział 2 dotyczy korzystania z wód i usług wodnych. W rozdziale 3 podjęte zostaną wątki związane z ochroną wód i zarządzaniem wodami. Te bowiem zagadnienia stanowią istotę Prawa wodnego i powinny być przeanalizowane łącznie. Determinantem wspólnej analizy jest tutaj

art. 1 Prawa wodnego, który wskazuje na gospodarowanie wodami, w tym na ich ochronę oraz zarządzanie.

Rozdział 4 dotyczy problematyki powodzi i suszy. Kwestia uregulowania tych zagadnień w Prawie wodnym jest wątpliwa, niemniej *de lege lata* tak to ustawodawca ujął.

Rozdział 5 dotyczy problematyki budownictwa wodnego. Problematyka ta dość swobodnie wiąże się z Prawem wodnym i równie dobrze mogłaby być przedmiotem Prawa budowlanego. Stąd odrębne i normatywnie zaprezentowane w tym opracowaniu ujęcie jest uzasadnione.

Syntetycznego ujęcia wymagała materia podmiotowa, która obejmuje nie tylko organy i służby, lecz także specyficzne podmioty Prawa wodnego, w tym Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie”, spółki wodne i związki wałowe. Zagadnienia te zostały ujęte w rozdziale 6. W podobny sposób można było potraktować problematykę odpowiedzialności prawnej, ujmując ją w bardziej syntetyczny sposób.

W rozdziale 7 podjęte zostaną rozważania dotyczące zupełnie nowej instytucji w Prawie wodnym – zgody wodnoprawnej, ze szczególnym wyekspozowaniem pozwolenia wodnoprawnego i oceny wodnoprawnej.

Ostatni rozdział zawiera rozważania dotyczące odpowiedzialności w Prawie wodnym.

Siłą rzeczy stan badań nad Prawem wodnym nie może być zadowalający. Obecnie trudno odnotować jakąkolwiek monografię, która by się skupiała *stricte* na Prawie wodnym, jak również komentarz. Jeszcze za wcześniej, aby pojawiały się poważne artykuły naukowe, zajmujące się materią Prawa wodnego. Odnotować można jedynie doraźne, praktyczne i popularno-naukowe opracowania, których celem jest dostarczenie jak najszybciej praktyce jakiegoś przewodnika lub poradnika, który pozwoli przejść przez najtrudniejszy okres wejścia aktu prawnego w życie. Sprzyja temu sam prawodawca, który zakreślił wyjątkowo krótkie, jak na ten rodzaj aktu prawnego, *vacatio legis*.

Taki też cel stawiam przed tym opracowaniem, aczkolwiek z zamysłem, aby systematyzacja materii Prawa wodnego i wewnętrzne uporządkowanie stanowiło pewną podstawę i inspirację do dalszych badań naukowych. Mam pełną świadomość, że opracowanie to nie rozwiązuje problemów, które rodzą się w związku z wejściem w życie Prawa wodnego, niemniej jednak może być ono pomocne przy poszukiwaniu pierwszych praktycznych rozwiązań problemów, które staną przed wszystkimi podmiotami będącymi adresatem norm prawnych.

Opracowanie uwzględnia stan prawny na dzień 30.05.2018 r.

Rozdział 1

WPROWADZENIE DO USTAWY Z 20.07.2017 R. – PRAWO WODNE ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAGADNIĘŃ PRAKTYCZNYCH

1.1. Miejsce Prawa wodnego w systemie prawnym

Choć przedmiotem analizy w tej monografii ma być przede wszystkim ustawa z 20.07.2017 r. – Prawo wodne¹, to jednak nie może być ona dobrze rozumiana, jeśli analiza ta nie zostanie poprzedzona rozważaniami natury ogólnej. Pozwalają one uzmysłwić sobie, jak szeroką materię Prawo wodne z 2017 r. reguluje, jak złożone są stosunki społeczne objęte jego normami, jak poważne i daleko idące konflikty mogą występować na tle różnych sposobów wykorzystywania wód i oddziaływania na nie, a w konsekwencji – przed jakimi trudnościami staje prawodawca, chcąc jednym, w miarę spójnym i kompleksowym aktem normatywnym objąć ową rzeczywistość, która przed nim stoi.

Przedmiotem stosunków prawnych, regulowanych w Prawie wodnym, jest przede wszystkim woda. Choć z punktu widzenia chemicznego jest ona związkiem dwóch cząstek wodoru i cząsteczki tlenu, a z punktu widzenia fizycznego jest albo cieczą, albo ciałem stałym, albo ciałem

¹ Dz.U. z 2017 r. poz. 1566 ze zm.

lotnym, to jednak jurydyczne ujęcie wody jest znacznie bogatsze². Woda jest przedmiotem regulacji stosunków prawnych z różnorodnego punktu widzenia. Może być ona ujmowana jurydycznie ze względu na jej występowanie w przyrodzie, jako element środowiska. W takim też znaczeniu woda jest przedmiotem regulacji Prawa wodnego z 2017 r.

Jako odrębna kategoria prawna woda występuje w kontekście podstawowego i niezbędnego do życia składnika. Ów punkt widzenia jest ujęty w ustawie z 7.06.2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków³. W tym wypadku woda występuje w kontekście dostarczania jej ludności do spożycia⁴.

² Por. m.in. P. Szwedo, *Transgraniczny handel wodą w świetle prawa międzynarodowego*, Warszawa 2017, s. 51 i n.; W. Radecki, J. Rotko, *Woda w stosunkach prawnych – dzieło autorów czeskich z perspektywy polskiej – Water in legal relations – Work of the czech authors from the polish point of view*, „Przegląd Prawa Ochrony Środowiska” 2016/1, s. 89 i n.

³ Dz.U. z 2017 r. poz. 328 ze zm.

⁴ Por. m.in. J. Wiśniewski, *Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków z komentarzem*, Bydgoszcz 2001; A. Rozwadowska-Palarz, H. Palarz, *Wprowadzenie do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*, Gdańsk 2002; K. Woryna, *Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Poradnik odbiorcy*, Warszawa 2003; G. Gałabuda, *Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Praktyczny poradnik dla przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, gmin, odbiorców usług*, Zielona Góra 2003; M. Krzyszczyk, *Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz dla praktyków z przepisami wykonawczymi i towarzyszącymi oraz wzorami umów*, Warszawa 2005; *Komentarz do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*, red. B. Wierzbowski, Bydgoszcz 2006; B. Rakoczy, *Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, Warszawa 2007; B. Dziadkiewicz, *Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Komentarz do przepisów, umowy, taryfy, regulaminy, orzecznictwo*, Warszawa 2011; *Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz*, red. J. Rotko, Warszawa 2011; B. Rakoczy, *Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków w praktyce przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych*, Bydgoszcz 2012; *Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz*, red. M. Pawelczyk, Warszawa 2014; B. Brynczak, K. Ubysz, *Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz*, Warszawa 2015; H. Palarz, *Umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków*, Warszawa 2017.

Jako odrębna kategoria prawna występuje ona w regulacjach dotyczących bezpieczeństwa żywności i żywienia⁵.

Woda jako odrębna kategoria prawna występuje też w Prawie ochrony środowiska. W tym zaś kontekście ujmowana jest jako element przyrodniczy. Wreszcie woda jest ujmowana jako pewnego rodzaju dobro publiczne *sui iuris*⁶.

Pewne funkcje sakralne i liturgiczne pełni też woda w liturgice i w konsekwencji w Prawie kanonicznym. Przykładowo odgrywa ona rolę przy udzielaniu sakramentu chrztu. Jak stanowi kan. 849 CIC⁷: „Chrzest, brama sakramentów, konieczny do zbawienia przez rzeczywiste lub zamierzone przyjęcie, który uwalnia ludzi od grzechów, odradza ich jako dzieci Boże i przez upodobnienie do Chrystusa niezniszczalnym charakterem włącza ich do Kościoła, jest ważnie udzielany jedynie przez obmycie w prawdziwej wodzie z zastosowaniem koniecznej formy słownej”. Jak pisze B. Nadolski: „Serce chrztu stanowi zanurzenie (polanie) w wodzie i towarzyszące tej czynności słowa”⁸.

Ustawa – Prawo wodne dotyczy wody, ale nie w każdym z zaprezentowanych wyżej ujęć. Można wskazać, że Prawo wodne obejmuje wodę z punktu widzenia geograficznego, z punktu widzenia ochrony środowiska i z punktu widzenia postrzegającego wodę jako dobro wspólne. Oczywiście nie da się wyraźnie i precyzyjnie oddzielić pozostałych płaszczyzn, niemniej jednak te wymienione wyznaczają w istocie obszar regulacji Prawa wodnego. Trzeba jednak zaznaczyć, że materia Prawa wodnego nie dotyczy wyłącznie wody, i to niezależnie od jej ujęcia jurydycznego. Obejmuje szereg zagadnień okołowodnych, których związek

⁵ Por. m.in. *Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Komentarz*, red. A. Szymiecka, Warszawa; M. Korzycka-Iwanow, P. Wojciechowski, *System prawa żywnościowego*, Warszawa 2017; M. Taczanowski, *Prawo żywnościowe*, Warszawa 2017.

⁶ J. Kuśnierz-Chmiel, E. Kubas, *Woda jako dobro wspólne [w:] Dobra chronione w prawie administracyjnym*, red. Z. Duniewska, Łódź 2014, s. 197– 221, Poznań 2012, s. 54.

⁷ Codex Iuris Canonici auctoritate Ioannis Pauli PP. II promulgatus.

⁸ B. Nadolski, *Liturgia, t. III – Sakramenty, sakramentalia, błogosławieństwa*, Poznań 2012.

Bartosz Rakoczy – profesor doktor habilitowany nauk prawnych, kierownik Katedry Prawa Ochrony Środowiska UMK w Toruniu, profesor UKW w Bydgoszczy; radca prawny, współnik kancelarii radców prawnych, radca prawny Izby Gospodarczej Wodociągi Polskie; adwokat Gnieźnieńskiego Trybunału Metropolitalnego; autor wielu publikacji z zakresu prawa ochrony środowiska, prawa cywilnego, prawa kanonicznego.

Celem opracowania jest usystematyzowanie problematyki Prawa wodnego z uwzględnieniem praktycznego stosowania jego przepisów. Autor szczegółowo omawia te instytucje, które mają zasadnicze, kluczowe znaczenie dla stosowania ustawy. Porządkuje materię Prawa wodnego, w której istotne regulacje giną w gąszczu przepisów technicznych odsyłających, stanowiących upoważnienie do wydawania rozporządzeń.

W publikacji zostały omówione zagadnienia dotyczące m.in.:

- nowych opłat za korzystanie z wód i usług wodnych,
- wprowadzenia opłaty stałej w celu racjonalnego wykorzystania zasobów wodnych,
- wprowadzenia obowiązku używania narzędzi pomiarowych mających certyfikat,
- problematyki powodzi i suszy,
- problematyki budownictwa wodnego,
- powołania nowego urzędu – Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie”.

Ponadto przedstawiono problematykę zupełnie nowej instytucji Prawa wodnego – zgody wodnoprawnej, ze szczególnym omówieniem pozwolenia wodnoprawnego i oceny wodnoprawnej.

Poradnik, opierając się na przepisach ustawy–Prawo wodne, porządkuje wiedzę, grupuje materię ustawy według zagadnień tematycznych.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL

WWW.PROFINFO.PL

ISBN 978-83-8124-701-6

CENA 129 Zł (W TYM 5% VAT)